

József Attila

1

Attila, tebenned a gyermek
a gondolkodó szivéből facsar
csillagos homlokú
lányok kanyargó ereibe vért. – –

$$\frac{1}{2} \int_{\mathbb{R}^n} |\nabla u|^2 dx = \frac{1}{2} \int_{\mathbb{R}^n} |\nabla v|^2 dx + \frac{1}{2} \int_{\mathbb{R}^n} |\nabla w|^2 dx$$

Te választod ki a világot
a nyíló évszak ihletének,
ha nézünk, te dobod az árnyat,
hogy határa legyen a fénynek.

A vízésésre tanítottál,
s hogy mozdulatlan, ami játszi,
s hogy ami legmélyebben kószál,
arra kell legjobban vigyázni.

Te jól tudod, hogy megmarad,
mi percenként továbbgyűrűzik,
s hogy boldog, kinek társ akad,
s nem forgácsolja szét erőit.

[illegible]

A csend arca mögött a Sátán
krisztusa bujdosik,
hétköznapi kínokra váltja meg
azt, ami hit.

Hát ne hagyj magad után imamalmot,
zöld cserjések közt sikítson a hangod,
patakok partján, a víz fölött,

4

Neked a folyó se volt titkos
s a föld se,
nem is haltál meg, holt üszök közt
leltél erőre...

1965. szeptember 24. / WM KGY 2015.21.1.

[← Előző oldal](#) [Következő oldal →](#)